

[Kirsten Jacobsen]

med regeringen. Men så er jeg også nødt til at fortælle ministeren, at så bliver det jo morsomt, når vi kommer til L 63. Det bliver virkelig morsomt. For L 63 handler jo om det modsatte. Og det skriver man i fire små linier henvisende til et EF-direktiv, hvor man lukker for al indsigt, nu også på forsikringsområdet. Man har gjort det på realkreditområdet, man har gjort det på bank- og sparekasseområdet. Man har gjort det med henvisning til et krav fra EF. Når jeg læser ministerens svar til Erhvervsudvalgets almindelige del, bilag 6, er det jo sådan, at ministeren heri selv skriver, at der egentlig ikke er noget som helst i det EF-direktiv, der kræver, at vi implementerer disse tavshedsregler i særlovgivningen. Nej, grunden til, at man implementerer dem i særlovgivningen, er en helt anden. Det skyldes, at man kan ikke lide de folketingsmedlemmer, som vil have oplysninger, og det kan jeg egentlig godt forstå, men så synes jeg, det havde været mere ærligt, hvis man havde skrevet det. Jeg synes, det er uærligt at præsentere det som et krav fra EF, når det er noget helt andet, det handler om. Jeg synes, det er uacceptabelt, at et dansk parlament er henvist til at nedsætte en parlamentarisk kommission for at få oplysninger om, hvad der rører sig i den finansielle verden. Da Hafniaskandalen i sommer var på sit højeste, skulle jeg i anden forbindelse have en oplysning, og dertil skulle jeg bruge bekendtgørelsen om lov om forsikringsvirksomhed.

Da jeg så datoen, syntes jeg også, det var morsomt, og jeg kom til at tænke på, at tavshedsbestemmelsen så ikke kunne være ændret i den lov. Jeg sagde da også til en journalist, at han kunne være sikker på, at lovforslaget kom til at hedde nr. L 1; det gjorde det ikke, men det stod i statsministerens åbningstale, og det hedder nu lovforslag nr. L 63.

Men indtil det er vedtaget, er det altså stadig muligt at få oplysninger på forsikringsområdet, og jeg kan garantere ministeren for, at det skal jeg benytte mig af, og jeg tror, at ministeren også godt ved, at jeg er i fuld gang med det.

Så kommer vi til det sidste lovforslag, nr. L 62, og i den forbindelse vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg er enig i, at det er en god idé og kan være en betryggelse, at man kan se på en koncern under ét, men jeg må gøre ministeren opmærksom på, at vi er nødt til at udvide holdingbegrebet til også at omfatte mixed hol-

dingselskaber, for hvis vi ikke gør det, vil de finansielle institutioner kunne gå rundt med en busk foran sig, og hver gang de skal lave noget, som loven ikke tillader, sætter de busken op, og så har Finanstilsynet ingen mulighed for at kontrollere, hvad de gør.

Så hvis vi mener noget med, at Finanstilsynet skal have mulighed for at kontrollere hele vejen ned, må mixed holding med i forslaget, og jeg håber, at ministeren vil give tilsagn om, at man vil se på det under udvalgsarbejdet; det er en simpel nødvendighed, for ellers har det ingen mening at gennemføre det, der står i lovforslag nr. L 62.

Sonja Albrink (CD):

Man kan sige meget om regeringen, men den forstår i hvert tilfælde at få taget mange forskellige ting med i det samme lovforslag.

Lovforslag nr. L 61 har således både indarbejdelse af et EF-direktiv, fjernelse af kønsspecifikke formuleringer, varetægelse af mindretalsaktionærers interesser og præcisering af bestyrelsesansvar med.

Som jeg også gav udtryk for ved behandlingen for et par uger siden af Socialdemokratiets beslutningsforslag om bestyrelsesansvar, er CD enig i, at det kan være nødvendigt at indskærpe visse pligter for bestyrelserne i større aktieselskaber. Man kan så håbe, at det vil blive muligt at undgå sådanne store økonomiske katastrofer, som vi har set i de seneste år, fordi hverken bestyrelse eller aktionærer har haft tilstrækkelig indsigt i selskabets situation.

De krav, som ministeren i sit forslag stiller til bestyrelser i børsnoterede aktieselskaber, er vel i hovedsagen blot en præcisering af de regler, som allerede i dag bør stilles som uskrevet mindstekrav for sådanne bestyrelser. Forslaget betyder derfor ikke på dette område en urimelig bebyrdelse eller besværliggørelse af bestyrelsesarbejdet, hvilket efter CD's opfattelse er meget vigtigt.

Indførelse af en regel om, at der ikke længe kan forekomme en arbejdende bestyrelsesformand, vil naturligvis i visse selskaber medføre en besværliggørelse af arbejdet i forhold til i dag. Det må dog være væsentligt, at der i almindelighed og hos aktionærerne i særdeleshed er tillid til selskabets ledelse, og naturligvis at der i de få tilfælde indføres begrænsninger af muligheden for at foretage uretmæssigheder bag ryggen af den øvrige ledelse.